

Sygn. akt III KO 45/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie Ł.D.
skazanego z art. 148§1 kk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 18 października 2017 r.,
zażalenia skazanego
na postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 26 czerwca 2017 r., sygn. akt III KO 45/17

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Wskazany w wstępie postanowieniem Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku Ł.D. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 15 maja 2008 r., sygn. II AKa (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B. z dnia 8 lutego 2008 r., sygn. III K (...), którym Ł.D. został skazany na 15 lat pozbawienia wolności za zabójstwo C.M..

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Najwyższy stwierdził, że skazany nie powołał żadnej z ustawowych przyczyn wznowienia postępowania określonych w art. 540, 540a, 540b lub 542 § 3 k.p.k. Oznacza to, że wniosek jest oczywiście bezzasadny w rozumieniu art. 545 § 3 k.p.k., a tym samym podlega odmowie przyjęcia bez wzywania do usunięcia braku formalnego w postaci niesporządzenia go przez adwokata lub radcę prawnego.

W zażaleniu skazany nie kwestionował, że ubiegając się o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem, nie odwołał się do podstaw prawnych, których brak zauważono w skarżonym postanowieniu. W szczególności nie wskazał na ujawnienie się nowych faktów lub dowodów, które miałyby świadczyć o tym, że nie popełnił przypisanego mu czynu (art. 540 § 1 pkt 2a k.p.k.). Podważał natomiast ocenę konkretnych okoliczności i dowodów, dokonaną przez Sądy orzekające w pierwszej i drugiej instancji. Utrzymywał też, że w śledztwie i w toku rozprawy sądowej przed Sądem pierwszej instancji bezzasadnie odrzucono jego wnioski o badanie wariografem.

Całość wyводу Ł.D. zawartego w zażaleniu sprowadza się do tego, że został niesłusznie skazany, gdyż nie popełnił przypisanego przestępstwa. Można więc przyjąć, że w zażaleniu skazany posłużył się nadal tą samą argumentacją, którą Sąd Najwyższy, orzekający w składzie jednoosobowym, trafnie uznał w zaskarżonym postanowieniu za pomijającą w ogóle ustawowe przyczyny uzasadniające ubieganie się o wznowienie postępowania. Zażalenie skazanego jest więc w tym samym stopniu oczywiście bezzasadne, jak i sam wniosek o wznowienie postępowania, którego przyjęcia odmówiono. W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy w składzie trzech sędziów utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

as